Dosarul nr. 5r-264/2025
4-25088327-48-5r-20062025

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

12 ianuarie 2026 mun. Strășeni

Judecătoria Strășeni, sediul Central
Instanța compusă din:
Președintele ședinței,
judecătorul Iana Talmaci
Grefier Marina Strîmbanu, Adriana Baiuș
a examinat în ședința de judecată publică contestația depusă de SRL "NALAN-LUX" - împotriva ordonanței procurorului Procuraturii Strășeni, Oficiul Principal David Larisa din 28.05.2025, în baza art. 335 Cod contravențional,-

A CONSTATAT:

La 28 mai 2025 prin ordonanța Procurorului delegat în procuratura Strășeni, oficiul principal, Larisa David, s-a dispus încetarea procesului contravențional pornit în baza art. 335 alin. (1) din Codul Contravențional - Samavolnicia, *adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislație dacă fapta nu constituie infracțiune*, în privința lui Scobici Andrian, administratorul SRL„ADISCOM AS” pe motiv că nu există faptul contravenției.

La 18.06.2025, reprezentantul SRL "NALAN-LUX" avocatul Barcaru Marin a depus contestație împotriva ordonanței procurorului Procuraturii Strășeni, Oficiul Principal David Larisa din 28.05.2025, în baza art. 335 Cod contravențional.

În motivarea contestației a indicat că, la data de 11 decembrie 2024, în jurul orei 09:30, administratorul victimei SRL „Nalan-Lux”, cet. Petrea Valeriu, se afla pe teritoriul întreprinderii, situată în mun. Strășeni, str. Ștefan cel Mare 26I A, pe terenul înregistrat cu nr. cadastral *****, proprietate privată a întreprinderii.

Potrivit ultimului, pe acest teren, în imediata vecinătate a drumului de acces public, era stocat rumeguș din lemn, pregătit pentru comercializare ca îngrășământ natural.

Mai susține că fără consimțământul administratorului victimei și fără titlu legal, Scobici Andrian, administrator al SRL „Adiscom AS”, a pătruns cu un tractor telescopic dotat cu cupă pe terenul SRL „Nalan-Lux” și a început dislocarea și amestecarea rumegușului cu pietriș și moloz, după care a depozitat acest amestec peste grămezile de materiale din lemn existente, cauzând compromiterea acestora.

Mai adaugă că acțiunea s-a desfășurat în mod intenționat și repetat, în ciuda somațiilor verbale ale reprezentantului victimei, contravenientul a manifestat o atitudine sfidătoare, afirmând că „îi plac problemele” și a încetat activitatea doar în momentul în care a fost apelat serviciul 112.

Ulterior, în baza plângerii depuse, la data de 13 ianuarie 2025 a fost înregistrat procesul penal nr. 20253300026, care a fost examinat de organul de urmărire penală din cadrul Procuraturii Strășeni, iar în urma investigațiilor, procurorul Ana Gureu, prin Ordonanța din 05 martie 2025, a dispus refuzul în pornirea urmăririi penale, reținând că fapta nu întrunește

elementele constitutive ale infracțiunilor de violare de domiciliu (art. 179 CP) sau samavolnicie penală (art. 352 CP), motivând în partea samavolniciei că prejudiciul estimat nu a atins cotele necesare pentru ca acțiunile cet. Scobici Adrian să capete caracter pernal, însă, tot prin ordonanța din 05 martie 2025, procurorul Gureu Ana, a dispus, în mod expres, pornirea procesului contravențional, reținând că fapta constituie contravenția prevăzută la art. 335 Cod contravențional al RM, adică samavolnicia.

Cu toate acestea, contrar probatoriului administrat și în contradictoriu cu constatările din ordonanța din 05 martie 2025, procurorul Larisa David, prin Ordonanța din 28 mai 2025, a dispus încetarea procesului contravențional pe motivul că „nu există faptul contravenției", fără a analiza în mod corespunzător caracterul arbitrar al acțiunii, lipsa oricărui titlu legal sau împuternicire, și modul intenționat, conștient și repetat în care a fost exercitat un drept presupus, prin încălcarea ordinii de drept.

În aceste condiții, pentru apărarea drepturilor, victima este nevoită să se adreseze instanței de judecată, pentru anularea ordonanței din 28 mai 2025 și obligarea procurorul să emită o decizie de sancționare, în vederea tragerii la răspundere a persoanei care a săvârșit fapta antisocială.

Reprezentantul SRL "NALAN-LUX" avocatul Barcaru Marin, consideră că contestația urmează a fi admisă, întrucât ordonanța contestată ignoră existența faptei materiale și natura ei vădit arbitrară, manifestată prin exercitarea unui drept presupus fără respectarea cadrului legal. Soluția de încetare emisă de procuror contravine probatoriului administrat și creează un precedent periculos de tolerare a acțiunilor abuzive asupra proprietății private, precum și prin prisma argumentelor de fapt și de drept invocate în conținutul contestației.

Conform art. 448 alin. (1) CCRM, potrivit petentului, copia ordonanței a fost expediată în adresa avocatului la data de 04 iunie 2025 și a ajuns la destinație la data de 06 iunie 2025, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire și plic, iar la data de 18 iunie 2025, prin intermediul cancelariei a fost depusă contestația la autoritatea din care face parte agentul constatator, astfel consideră că termenul pentru depunerea contestației a fost respectat, iar agentul constatator urmează să expedieze cauza spre examinare către Judecătoria Strășeni, sediul Central.

Astfel, în lipsa vreunui motiv de inadmisibilitate expres prevăzut de lege, instanța este obligată să admită cauza în examinare. În speță, nu există niciun motiv de inadmisibilitate. Din contra, contestația exprimă o obiecție legitimă, rezonabilă și întemeiată împotriva unei soluții de încetare care ignoră elementele obiective ale faptei comise și riscă să lase fără răspuns o conduită antisocială dovedită.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (cauzele Kudla c. Poloniei, Zubac c. Croației, Golder c. Regatului Unit), accesul efectiv la o instanță implică nu doar posibilitatea formală, ci dreptul efectiv și real de a contesta în mod util și eficient actele autorităților respectând astfel art. 6 din CtEDO.

Referindu-se la prevederile art. 447^1 alin. (2) Cc RM, „După examinarea cauzei contravenționale, agentul constatator, autoritatea competentă (persoana abilitată să examineze cauza), după caz, emite decizia asupra cauzei. Decizia comisiei administrative asupra cauzei contravenționale se adoptă sub formă de hotărîre ", iar în baza alin. (7) din același articol, „Decizia asupra cauzei contravenționale se semnează de către persoana abilitată care a examinat cauza, iar decizia organului colegial de către președintele și de către secretarul ședinței" indică petentul că ordonanța din 28 mai 2025, emisă de procurorul Larisa David, conținând dispoziția de încetare a procesului contravențional, nu este semnată de procuror, deși: • reprezintă un act de dispoziție procesuală care afectează drepturile unei părți vătămate; • produce efecte juridice de

închidere a procedurii; • este actul final în examinarea contravenției, cu efecte echivalente unei hotărâri de clasare. Această lipsă atrage nulitatea absolută a actului, conform principiului general „quod nullum est, nullum producit effectum”, și conform jurisprudenței naționale, care impune semnătura autorității emitente ca garanție de legalitate, autenticitate și asumare a răspunderii pentru conținutul actului. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit în mod constant că, dreptul Ia un proces echitabil include dreptul de a contesta un act valabil, emis în condiții de legalitate procedurală strictă și că actele autorităților trebuie să îndeplinească condiții formale care să permită exercitarea efectivă a controlului jurisdicțional.

Totodată, menționează cauza Pellegrin v. Franța (1999), CEDO a reiterat că dreptul de acces la instanță presupune „posibilitatea reală și efectivă de a contesta actele autorităților care au un impact asupra drepturilor persoanei”, iar în cauza Alatul și alții v. Turcia (2005), Curtea a stabilit că „orice deficiență procedurală gravă inclusiv lipsa semnăturii pe actul decizional poate priva persoana de protecția efectivă garantată de art. 6 §1 CEDO”. Consecvent, în cauza Garcia Ruiz v. 4 Spania (1999), CEDO a constatat că neîndeplinirea formelor esențiale de redactare a unei decizii administrative (inclusiv semnătura) încalcă principiul „equality of arms” și securitatea juridică.

Petentul susține că acțiunile lui Scobici Andrian întrunesc cumulativ elemente constitutive ale contravenției prevăzute de art. 335 CCRM: subiectul-persoană fizică, cu discernământ, administrator de întreprindere subiect calificat; b) Obiectul juridic-ordinea publică și regimul legal de exercitare a drepturilor subiective; Dreptul de proprietate privată al altuia. c) Latura obiectivă - Acțiune voluntară și arbitrară, constând în intervenția fizică cu utilaj mecanizat asupra bunurilor altuia, fără acordul proprietarului; încălcarea ordinii legale, întrucât nu există niciun act legal sau administrativ care să-i fi conferit un drept de intervenție și fapta nu constituie infracțiune, întrucât nu este îndeplinită condiția prejudiciului în proporții mari, dar produce un efect socialmente periculos care justifică sancționarea contravențională; d) Latura subiectivă-intenție directă, exprimată prin conduita recurentă și prin răspunsul provocator oferit victimei („îmi plac problemele”).

Susține că această analiză corespunde interpretării date de doctrina juridică și de CEDO în cauza Berladir și alții c. Rusia(2012), unde s-a reținut că, „O conduită arbitrară, desfășurată în afara cadrului legal și împotriva voinței persoanei afectate, poate atrage răspunderea juridică, chiar dacă autorul susține că a acționat în interes propriu sau civic.”

Solicită reprezentantul SRL "NALAN-LUX" avocatul Barcaru Marin admiterea contestației, anularea ordonanței nr. 2 contr/25 din 28 mai 2025 și obligarea procurorului să contituie procedura contravențională și să înlăture neajunsurile depistate.

Reprezentantul SRL "NALAN-LUX" avocatul Barcaru Marin, fiind prezent în ședința de judecată a susținut contestația pe motivele de fapt și de drept invocate. Solicită admiterea acesteia. A mai adăugat că Adrian Scobici, administrator al SRL Adiscom a pătruns fiind la volanul unui tractor telescopic dotat cu cupă pe terenul SRL Nalan-Lux și a început dislocarea și amestecarea rumegușului cu pietriș și moluz, după care, a depozitat acest amestec peste grămezile de materiale din lemn existente, cauzând compromiterea acestora.

Procurorul David Larisa a solicitat respingerea contestației, a mai adăugat că ordonanța privind refuzul pornirii urmăririi penale din 05.03.2025 la fel a fost contestată de reprezentantul contestatarului, fiind respinsă plângerea contestatarului de către judecătorul de instrucție, mai mult ca atât, de către Scobici Andrian au fost prezentate probe ce confirmă că conținutul respectiv nici de cum nu reprezintă rumeguș, la fel, acel teritoriu aparține la 3 coproprietari, este un teritoriu comun, ce aparține inclusiv lui Scobici Andrian.

Reprezentantul persoanei în privința căruia a fost dispusă încetarea procedurii contravenționale, avocatul Daniela Hedea prin intermediul poștei electronice și-a înaintat poziția procesuală în interesele lui Scobici Adrian.

Potrivit reprezentantului, ordonanța procurorului Larisa David din 28.05.2025, pe care contestatarul încearcă să o răstoarne, este o ordonanță emisă în procedura specială prevăzută de art. 396 alin. (3) Cod contravențional, adică o decizie adoptată după refuzul pornirii urmăririi penale. Ordonanța este întemeiată pe art. 441 alin. (1) lit. a) – inexistența faptei contravenționale – și reprezintă o continuare logică, coerentă și obligatorie a ordonanței procurorului Ana Gureu din 05.03.2025. Aceasta din urmă a constatat, în urma examinării detaliate a faptelor, că nu există elementele constitutive nici ale infracțiunii prevăzute de art. 179 CP, nici ale art. 352 CP, și că nici conceptul de „prejudiciu în proporții mari" nu este aplicabil, întrucât suma vehiculată de contestatar este lipsită de dovadă, necoroborată cu probe și incompatibilă cu pragurile din art. 126 CP. În mod firesc, atunci când nu există infracțiune și nici contravenție, Codul de procedură penală obligă la încetarea procedurii. Art. 274 alin. (4), art. 275 pct. 4) și art. 285 alin. (2) CPP stabilesc expres că atunci când fapta nu constituie infracțiune sau constituie, eventual, contravenție fără elemente materiale, urmărirea penală se refuză sau încetează. Iar art. 396 alin. (3) CCRM îl obligă pe procuror să examineze el însuși cauza contravențională și să pronunțe soluția finală. Așa a procedat procurorul Larisa David. Ordonanța nu este o manifestare discreționară, ci aplicarea loială și disciplinată a normei juridice la materialul probator. Probele administrate în cauză confirmă aceeași realitate: terenul nu este delimitat prin gard, nu există indicatoare de proprietate, accesul către trei agenți economici se face prin aceeași poartă, iar materialul invocat ca „îngrășământ" nu este altceva decât un amestec de resturi, moloz, pietriș și rumeguș depozitat improvizat lângă drumul public. Fotografiile din dosar elimină orice îndoială: nu avem un bun protejat juridic, ci un depozit de deșeuri lăsat pe un teren neamenajat. A vorbi despre samavolnicie în sensul art. 335 CCRM, în aceste condiții contrazice chiar textul legii. Elementele sale constitutive presupun existența unui drept exercitat arbitrar, în afara cadrului legal, asupra unui bun sau interes protejat. Aici nu există nici drept încălcat, nici bun protejat, nici acțiune arbitrară. Există doar curățarea unui drum public, într-un spațiu comun, folosit de toți coproprietarii, inclusiv de contestatar, după cum însuși Adrian a explicat în declarațiile sale, iar materialele fotografice o confirmă. În ceea ce privește standardele europene, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în mod constant că dreptul de acces la instanță și dreptul la un proces echitabil presupun existența unor acte administrative sau jurisdicționale reale, nu fictive, și obligația autorităților de a motiva soluțiile în mod suficient pentru a permite părților să înțeleagă rațiunea juridică a deciziei — cauzele Ruiz Torija c. Spaniei, Garcia Ruiz c. Spaniei, Pellegrin c. Franței, Alatul și alții c. Turciei, printre altele. Ordonanța procurorului Larisa David respectă aceste exigențe: conține motivare, identifică probele, stabilește în mod rezonabil inexistența faptei. Contestatarul, în schimb, invocă o calitate procesuală pe care nu o are, o faptă care nu există și un prejudiciu care nu este probat. CEDO nu protejează ficțiuni juridice și nici nu validează utilizarea procedurilor contravenționale pentru scopuri economice parazitare. În ansamblu, contestația SRL „Nalan-Lux" este o încercare de a reanima un dosar închis corect, printr-o procedură care nu îi aparține și împotriva unei ordonanțe care nu îl vizează și nu produce efecte asupra sa. Legea nu permite asemenea deviații. A încuviința acest demers ar însemna a transforma procedura contravențională într-un instrument arbitrar prin care oricine poate dicta calități, inventa prejudicii și genera responsabilități pentru fapte inexistente — ceea ce contravine nu doar Codului contravențional și Codului de procedură penală, ci și art. 20 din Constituție și art. 6 CEDO. Consideră că ordonanța procurorului este singura soluție

compatibilă cu legea, iar contestația trebuie respinsă ca inadmisibilă și nefondată. Nu există contravenient, nu există victima contravențională, nu există fapta contravenției, nu există prejudiciu și nu există niciun text legal care să deschidă contestatarului calea folosită. Aici se termină ficțiunea și începe dreptul, iar instanța este chemată să pună punct acestei încercări de a crea artificial o răspundere juridică unde legea nu o prevede și fapta nu există.

Analizând probele cercetate în şedinţa de judecată prin prisma prevederilor art. 425 Cod contravențional, instanța ajunge la concluzia că contestația înaintată de SRL „Nalan-Lux" prin intermediul avocatului Marin Barcaru, este întemeiată și urmează a fi admisă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 448 alin. (1) Cod contravenţional Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

În continuare, instanța reține că, potrivit art. 458 Cod contravențional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei. Conform prevederilor art. 381 alin. (4) Cod contravenţional, Autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Potrivit art. 5 alin. (1) Cod contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională.

Conform art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit prevederilor art. 8 alin. (1), (2) din Codul Contravențional, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Conform art. 10 Cod contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Potrivit art. 14 alin. (1) și (2) Cod contravențional, contravenţia se săvârșește cu intenţie sau din imprudenţă. Contravenţia se consideră săvârșită cu intenţie dacă persoana care a

săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări.

Potrivit art. 374 alin. (2) Cod contravențional, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților și a altor persoane titulare de drepturi și de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției.

Potrivit art. 378 alin. (1) Cod Contravențional, în procesul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să asigure părților și altor participanți la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prezentului cod.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 2 Cod Contravențional, instanța judecă contestațiile împotriva deciziilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale, procurorului.

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator, sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale, sau de trimitere a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenţionale pot intra în domeniul penal, în sensul autonom european. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale în privinţa dreptului la un proces echitabil, între care şi prezumţia de nevinovăţie prevăzută de §2 al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Potrivit articolului 396 Cod contravențional, procurorul emite ordonanța cu privire la contravenţia pe care a constatat-o în exerciţiul funcţiunii şi o transmite autorității publice cu competență de examinare a contravențiilor. (2) Procurorul constată şi examinează contravenţiile prevăzute la art. 336. (3) În cazul refuzului începerii urmăririi penale, încetării urmăririi penale din cauza că fapta constituie o contravenţie, procurorul dispune, prin ordonanță motivată, pornirea procesului contravenţional şi, prin derogare de la alin. (1), examinează cauza. (3^1) Procurorul este în drept să verifice legalitatea acțiunilor agentului constatator din cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne, ale Centrului Național Anticorupție, ale Serviciului Vamal sau ale Serviciului Fiscal de Stat la înregistrarea sesizărilor despre săvârșirea contravențiilor și, în urma verificării efectuate, după caz, să pornească procesul contravențional sau să atace decizia agentului constatator în instanța de judecată. (5) Decizia procurorului poate fi contestată în termen de 15 zile de la emitere și se examinează în conformitate cu prevederile art. 448 şi ale capitolului VII din cartea a doua.

În acord cu prevederile art. 425 alin. (1) Codul contravențional, Probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Aliniatul (3) prevede că, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Prevederile alin. (5) a aceluiași articol, reglementează că, sânt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza Ziliberberg c. Moldovei (61821/100, 1 februarie 2005) a decis că contravenţia comportă un caracter ”penal” pentru scopurile art. 6 din Convenţie, din care considerente instanţa aplică normele generale ale procesului contravenţional prevăzute de Codul Contravenţional şi cele prevăzute de art. 6 al Convenţiei Europene pentru apărarea Drepturilor Omului și Libertăţilor Fundamentale.

În conformitate cu art. 2 a Codului contravențional, scopul legii contravenţionale constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvârşirii de noi contravenţii.

Astfel, în ședința de judecată s-a stabilit că, potrivit informației din 11.12.2024, ora 10:49 parvenită la serviciul 112, cet. Petrea Valeriu a comunicat că are conflict cu cet. Scobici Andrian.

Ulterior, în baza plângerii depuse, la data de 13 ianuarie 2025 a fost înregistrat procesul penal nr. 20253300026, care a fost examinat de organul de urmărire penală din cadrul Procuraturii Strășeni, iar în urma investigațiilor, procurorul Ana Gureu, prin Ordonanța din 05 martie 2025, a dispus refuzul în pornirea urmăririi penale, reținând că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor de violare de domiciliu (art. 179 CP) sau samavolnicie penală (art. 352 CP), motivând în partea samavolniciei că prejudiciul estimat nu a atins cotele necesare pentru ca acțiunile cet. Scobici Adrian să capete caracter penal, însă, tot prin ordonanța din 05 martie 2025, procurorul Gureu Ana, a dispus, în mod expres, pornirea procesului contravențional, reținând că fapta constituie contravenția prevăzută la art. 335 Cod contravențional al RM, adică samavolnicia.

Prin Ordonanța din 28 mai 2025 emisă de Procurorul delegat în Procuratura Strășeni, oficiul principal Larisa David, s-a dispus încetarea procesului contravențional pornit în baza art. 335 alin. (1) din CCRM în privința lui Scobici Andrian administratorul SRL „Adiscom As” pe motivul că „nu există faptul contravenției”.

Astfel, din materialele cauzei rezultă că pretinsele acțiuni s-ar fi produs într-o zonă situată în mun. Strășeni, str. Ștefan cel Mare, în vecinătatea mai multor terenuri ce aparțin diferiților agenți economici precum și a unui drum public.

Potrivit extraselor cadastrale ce se regăsesc în materialele cauzei, terenul cadastral cu nr. ***** aparține proprietarului SRL „Nalan-Lux” și este situat pe str. Ștefan cel Mare 261 A, însă terenul invocat de SRL „Nalan-Lux” nu este delimitat clar în raport cu zona în care s-au desfășurat pretinsele acțiuni imputate lui Scobici Andrian.

Terenul cu nr. cadastral *****, având modul de folosință cale de comunicație aparține Unității Administrativ Teritoriale Strășeni.

Terenul cu nr. cadastral *****ce aparține lui Sandu Vera, a fost transmis prin contractul de comodat lui SRL„Adiscom As”, confirmat prin actul de predare-primire anexat la materialele cauzei. (f.d. 92)

Totodată, din analiza coroborată a contractului de comodat și a actului de primire-predare rezultă, în mod neechivoc, că Scobici Adrian nu a acționat în nume propriu și nici în calitate de titular al vreunui drept real asupra terenului în discuție, ci exclusiv ca reprezentant al persoanei îndreptățite, deținătoare a unui drept de folosință asupra terenului limitrof. Această împrejurare relevă faptul că manifestările sale de voință și faptele materiale imputate se circumscriu

exercițiului derivat al dreptului de folosință, fără a putea fi interpretate ca acte de stăpânire autonomă sau de posesie în sens juridic deplin.

În același timp, din probele administrate reiese că zona pretins litigioasă nu are natura unui teren individualizat din punct de vedere juridic și cadastral, ci constituie un spațiu neamenajat, lipsit de delimitări materiale clare și de semne exterioare certe de hotar, utilizat în mod tradițional și constant ca acces comun de către mai mulți utilizatori. Or, în absența unor limite fizice sau juridice determinate, acest spațiu nu poate fi calificat drept obiect al unui drept exclusiv, ci reprezintă o suprafață afectată unei folosințe colective, tolerată și exercitată în fapt, fără opozabilitate exclusivă față de terți.

Potrivit procesului verbal de cercetare la fața locului, se constată că, cercetarea s-a efectuat pe teritoriul cu nr. cadastral ***** ce aparține lui SRL „Nalan-Lux" situat în *****. Pe partea dreaptă se observă teritoriu cu nr. cadastral *****ce aparține cu drept de proprietate SRL „Nalan-Lux". Din partea dreaptă este prezentă o construcție cu un nivel, iar adiacent peretelui construcției menționate la pământ sunt păstrate mai multe obiecte, preponderent lemn, buturugi de diferite dimensiuni. Totodată, pe teritoriu este prezentă și o grămadă de pământ, amestecat cu rumeguș de lemn, pietriș. În spatele acestei grămezi, se observă 11 buturugi de lemn lungi, lungimea cărora este imposibil de determinat, din motiv că grămada de pământ cu rumeguș de lemn le-a astupat. De la drum de acces pe partea stângă se observă gardul și poarta SRL ‚Adiscom". Mergând înainte pe drum de acces după teritoriul SRL ‚Adiscom" este prezent teritoriul SRL „Aervent-Sistem" care este îngrădit cu gard metalic....(f.d.51 și verso)

Potrivit procesului verbal de audiere a contravenientului Scobici Andrian din 05.05.2025, prin care a cesta a declarat că, în luna decembrie 2024 fiindu-i create obstacole în accesul în proprietatea sa privată, a decis să curețe terenul public și deșeurile care propriu zis îl împiedicau să aibă acces liber și necondiționat către proprietatea sa....(f.d.79-80)

În consecință, instanța a stabilit că, Scobici Andrian de sine stătător a amestecat rumegușul cu pietriș și moloz pe teritoriul SRL „Nalan-Lux", faptele recunoscute de către acesta prin declarațiile sale din data de 05.05.2025 (f.d.79-80) precum că, a decis să curețe terenul public și deșeurile care propriu zis îl împiedicau să aibă acces liber către proprietatea sa.

Or, instanța constată că, potrivit celor consemnate în procesul-verbal de cercetare la fața locului, accesul către SRL „Adiscom" se realizează dinspre drumul de acces public, unitatea fiind amplasată pe partea stângă a acestuia, în timp ce SRL „Nalan-Lux" este situată pe partea dreaptă a aceluiași drum. În aceste condiții, din actul procedural menționat nu rezultă în mod clar și neechivoc care segment ori care parte determinată a drumului de acces către SRL „Adiscom" ar fi fost pretins ocupată de obiectele aparținând SRL „Nalan-Lux", lipsind o individualizare precisă a suprafeței vizate, sub aspect topografic și funcțional, fapt ce exclude stabilirea certă a existenței unei ocupări nelegitime a accesului.

Mai mult, din conținutul procesului verbal de cercetare la fața locului se menționează clar că pe terenul cu nr. cadastral *****ce aparține cu drept de proprietate SRL „Nalan-Lux" se află o construcție, iar adiacent peretelui construcției menționate la pământ sunt păstrate mai multe obiecte, preponderent lemn, buturugi de diferite dimensiuni. Totodată, pe teritoriu este prezentă și o grămadă de pământ, amestecat cu rumeguș de lemn, pietriș. În spatele acestei grămezi, se observă 11 buturugi de lemn lungi, lungimea cărora este imposibil de determinat, din motiv că grămada de pământ cu rumeguș de lemn le-a astupat, faptele care denotă cert că, obiectele date se aflau pe teritoriul SRL „Nalan-Lux", iar Scobici Andrian nu avea nici un drept legal să intre pe acest teritoriu fără permisiunea persoanelor de conducere a SRL „Nalan-Lux".

Prin urmare, instanţa de judecată reține faptul, că agentul constatator nu a examinat plângerea şi circumstanţele invocate de Petrea Valeriu – administratorul SRL „Nalan-Lux”, fără a efectua toate acţiunile posibile pentru stabilirea adevărului şi pentru elucidarea celor invocate în plângere şi în lipsa unor probe concludente şi pertinente, a concluzionat despre necesitatea încetării controlului în baza plângerii depuse de Petrea Valeriu. (f.d.36)

În această ordine de idei, s-a stabilit că actul procesual contestat a fost adoptat prematur, fără examinarea multilaterală a afirmaţiilor petentului, or, agentul constatator are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei.

Potrivit prevederilor art. 449 din Codul Contravențional, dacă în procesul contravenţional se constată că fapta considerată contravenţie a fost săvârşită în condiţii care o plasează sub incidenţa legii penale, dosarul se remite neîntârziat, prin încheiere motivată, procurorului, după competenţă.

Dacă, în mersul urmăririi penale, de către organul de urmărire penală se constată că fapta care se considera infracţiune este contravenţie, dosarul se remite neîntârziat, prin ordonanţă motivată, procurorului, care procedează conform art.396 alin.(2).

După prevederile art. 19 alin. (1) şi (3) Cod procedură penală, orice persoană are dreptul la examinarea şi soluţionarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă independentă, imparţială, legal constituită, care va acţiona în conformitate cu prezentul cod. Organul de urmărire penală are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia bănuitului, învinuitului, inculpatului, cât şi cele care îl dezvinovăţesc, precum şi circumstanţele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

În aşa fel, instanța de judecată consideră că, organul de drept, la examinarea plângerii lui Petrea Valeriu depuse, fără a ţine cont de prevederile art. 19, art. 93, art. 100, art. 101 Cod de procedură penală şi art. 6 CEDO, nu a examinat şi nu a soluționat plângerea în mod echitabil şi nu a luat toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor expuse în plângere, lipsind astfel careva probe pertinente şi concludente care ar argumenta contrariu, din care considerente se conchide că contestația este întemeiată și urmează a fi admisă.

Art. 6 §1 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale stabileşte că, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa.

Instanța menționează că, declarațiile părților, coroborate cu celelalte probe nu indică cu precizie faptul că acțiunile lui Scobici Andrian au constat sau nu în pătrunderea arbitrară pe un teren privat determinat și fără acordul proprietarului, deși aceste fapte au fost recunoscute de însuși Scobici Andrian, dar neverificate sub toate aspectele de către organul competent.

Instanţa va reţine că, prin emiterea Ordonanței din 28.05.2025 de către Procurorul delegat în Procuratura Strășeni, oficiul Principal, Larisa David privind încetarea procesului contravențional pornit în baza art. 335 alin. (1) Cod contravențional, au fost eronat apreciate cele invocate de către Petrea Valeriu, fapt care determină necesitatea admiterii contestației cu anularea Ordonanței din 28.05.2025 și remiterea materialelor cauzei contravenționale acumulat în baza plângerii lui Petrea Valeriu Procurorului raionului Strășeni, or nu există la materialele cauzei suficient probatoriu pentru a demonstra vinovăția sau nevinovăția lui Scobici Andrian.

În conformitate cu art. art.45, 448 - 449, 460 – 462 Cod Contravenţional, judecata,-

HOTĂRĂŞTE:

Se admite contestația depusă de SRL "NALAN-LUX" - împotriva ordonanței procurorului Procuraturii Strășeni, Oficiul Principal David Larisa din 28.05.2025, în baza art. 335 Cod contravențional, ca fiind întemeiată.

Se anulează Ordonanța emisă de procurorul Procuraturii Strășeni, Oficiul Principal David Larisa din 28.05.2025 și se remite neîntârziat materialul cauzei acumulat în baza plângerii lui Petrea Valeriu, Procurorului raionului Strășeni, pentru examinare și adoptarea unei hotărâri în conformitate cu prevederile art. 274 Cod de procedură penală.

Hotărârea succesibilă de atac la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin depunerea recursului în Judecătoria Strășeni, sediul Central.

Președinte al ședinței
Judecător **Iana Talmaci**